

A Catalunya, Espanya i el Mediterrani els interessa que **Barcelona sigui una gran capital**

El mes de juny va fer un any de la presa de possessió de l'alcaldia de Barcelona per Jordi Hereu, després de les darreres eleccions municipals. "Barcelona Informació" ha convidat tres periodistes barcelonins a entrevistar-lo per fer un balanç d'aquest primer any i veure com enfoca el futur proper.

Luis Benvenuty, Mont Carvajal i Ana Pantaleoni

L'apagada de l'últim estiu, problemes continuats amb rodalies, la sequera i un govern en minoria. Ha estat un any dur per a Barcelona i el seu alcalde? Comença ja una nova etapa amb nous acords?

En un any sempre hi ha de tot. La gran lliçó és que s'han de fer esforços no des de la crisi sinó des de la tranquil·litat, per donar la volta a aquestes qüestions i ho estem encarant. En tots ells s'estan prenent mesures estructurals perquè no es tornin a repetir. I és cert que la ciutat ha viscut impactes i m'agrada interpretar-los com a grans lliçons. Darrera hi havia un dèficit de capitalitat. Barcelona, com a ciutat, ha fet un gran esforç de transformació, des d'altres àmbits havia mancat l'impuls de considerar Barcelona en la seva dimensió de capitalitat. La paraula infraestructura és molt clara, és allò que està per sota del que es veu i, per tant, hi ha coses que no han estat prou impulsades i que et generen una crisi en el moment en què s'està produint un canvi. A vegades surten fenòmens quan has començat a girar la tendència. Pel que fa a governar en minoria, s'estan fent passes molt importants per anar normalitzant més aquesta situació, tot i que jo poso molt d'èmfasi en el fet que hi ha hagut avenç i molts acords. El que ha passat ho considero un any molt intens, però molt interessant des del punt de vista d'assentar les bases de coses que després s'hauran de desplegar.

Quins canvis ha aportat l'arribada de l'AVE a la ciutat? Quins aportarà quan la Sagrera estiguin en funcionament i l'AVE ens uneixi amb França?

L'alta velocitat aporta un contacte més intens entre ciutats. I això comporta beneficis socials, econòmics i decisions empresarials. Els primers beneficis ja es comencen a notar. Però el millor de l'AVE per a Barcelona encara no ha arribat. Co-

municar-nos amb la resta d'Europa ens permetrà eixamplar la nostra àrea d'influència. A Barcelona, a més, significa també altres coses. L'AVE és el catalitzador d'una gran transformació urbana. Ho és a Sants i ho serà també a la Sagrera, la gran punta de llança. Són 165 hectàrees de transformació. I una estació intermodal, ja que a més de l'AVE hi arribaran les rodalies, quatre línies de metro i autobusos. Mourà més de 90 milions de passatgers. En el solar immens que es veu ara des del Pont del Treball, hi haurà la gran estació intermodal encarada a Europa.

Amb l'estiu, molta gent pensa que per a l'Ajuntament com més turistes millor...

Però no és així. La nostra prioritat és el veí. Treballem perquè Barcelona sigui l'antítesi dels parcs temàtics on no viu ningú. Els comiats de solter són un segment minoritari dels turistes. La meitat dels visitants vénen per motius de feina (negocis), i la majoria de la resta ho fan per la cultura. No estic en contra del turisme popular, però no permetré que Barcelona perdi la seva identitat. El turisme només representa un quinze per cent de la riquesa de la ciutat i per res del món voldria que aquest percentatge arribés al cinquanta. Un dels actius de Barcelona és la seva diversificació econòmica. La prosperitat no pot fer disminuir la qualitat de vida dels ciutadans.

Però molts ciutadans senten que no guanyen res amb el turisme, que la riquesa que genera va a parar a altres mans. Es planteja l'Ajuntament algun mecanisme compensador com l'ecotaxa?

No aplicarem cap ecotaxa a Barcelona. És un assumpte que hauria de plantejar-se la Generalitat o el Govern. No té sentit, especialment en un context metropolità, plantejar un impost que sigui efectiu a Barcelona i no uns quants quilòmetres més enllà.

Jordi Hereu, alcalde de Barcelona, a la galeria gòtica de l'Ajuntament.

L'estiu representa també un risc d'ús incívic més gran de l'espai públic. Barcelona està preparada per combatre'l?

Reconec que potser no ho estàvem el 2005, però ara sí. L'any passat es van posar més multes per orinar al carrer que l'anterior. Això no significa que la gent sigui més incívica, sinó que ens enfrontem a l'incivisme amb més contundència. Ara vénen mesos en els quals cal pitjar l'accelerador i estar atents.

No sembla que els Mossos s'hagin implicat gaire en l'aplicació de l'ordenança de civisme. N'espera més col·laboració?

Els Mossos estan avui molt més implicats en la lluita contra l'incivisme que fa dos anys.

L'arribada puntual de "hooligans" va causar problemes a la ciutat. Després, l'Ajuntament ha condicionat espais per acollir-los, com al Maremàgnum o a Montjuïc. El Consistori sempre ha demanat més implicació del Futbol Club Barcelona. Com hi ha respost?

Els costa entendre que les dinàmiques de la ciutat també són seves. Però anem pel bon camí, estic molt content del que hem fet. És un exemple per a tot Europa. T'ho reconeix qualsevol responsable de la UEFA. Aquests fenòmens massius i puntuals, de vegades, generen vandalisme i molt d'incivisme. Barcelona és molt més exigent que altres ciutats. Perquè n'hi ha que donen per bona la tesi que si ve molta gent, segur que hi haurà vandalisme, quin remei. Però això, aquí, ens re-

pel-leix. I ho hem reconduït. Hem sabut treure pressió del centre habilitant un espai perquè s'hi puguin estar. És una fórmula molt bona, estic segur que Europa l'adoptarà. Els responsables esportius i organitzadors de la UEFA saben què s'hi fa a les ciutats. Estic segur que a Barcelona haurà nascut una fórmula original, innovadora i efectiva per evitar l'incivisme més absolut.

El va sorprendre que 40 mil persones anessin a la festa de recuperació simbòlica del Castell de Montjuïc? Quan estarà en marxa el nou castell?

Sincerament no esperàvem tanta gent a la festa. Quan els barcelonins tenen clar que una cosa és important per a la ciutat, s'hi aboquen. Ja no hi ha cap debat. El castell és de Barcelona perquè la gent de Barcelona n'ha pres possessió. A partir d'ara, tenim moltes coses a fer. Entre d'altres, hem de fer moltes obres per adaptar una fortalesa, per definició tancada, i fer-la més accessible i porosa, ja que és un equipament municipal. I com a equipament municipal hi farem dansa, el festival Grec, la Mercè... I properament, signarem el consorci del Centre Internacional de la Pau.

No s'hauria de millorar la gestió del Bicing? Es plantegen, per exemple, posar un màxim d'usuaris?

El Bicing ha estat una revolució amb més de 140.000 nous usuaris, que vol dir un percentatge molt important de la nostra població ja que ni la gent molt gran ni els menors de 16 anys poden apuntar-s'hi. És una revolució en la mobilitat, un sistema que aquest estiu acaba la seva extensió territorial i, per tant, s'estabilitza. És un èxit descomunal. Hi ha dies que arribés a 50.000 transaccions. El nivell d'incidència sobre el total del sistema és molt baix. Ara toca treballar en la qualitat del servei, la logística i l'atenció a l'usuari. És un sistema que ha fet forat a la ciutat i ha canviat la pauta de mobilitat a molts llocs.

És partidari del tramvia de banda i banda de la Diagonal? O té preferència per ramal sud, Av. Paral·lel, Colom...?

Jo no tinc preferència per cap altre ramal. Serà un pas molt important. L'Ajuntament està analitzant què suposa unir les dues xarxes de tramvia, des del punt de vista urbanístic, de mobilitat, d'impacte sobre altres transports públics... Hi treballarem. He demanat que les conclusions siguin nítides, que no generin dubtes, ni en un sentit ni en un altre. Aquest any tindrem la conclusió.

No fa gaire, el Síndic de Greuges va emetre un dur informe sobre la distribució d'immigrants a les escoles. Es planteja algun mètode de redistribució?

No, no farem trasllats forçosos de la població. Aquesta ciutat és molt gran. No podem enviar nens que viuen a Ciutat Vella a escoles de Sarrià. Apostem per les unitats de proxi-

D'esquerra a dreta, Mont Carvajal, l'alcalde, Jordi Hereu, Luis Benvenuty i Ana Pantaleoni un cop acabada l'entrevista.

mitat per fomentar l'arrelament als barris. Les escoles són el reflex de la composició social dels barris. El que hem de fer és posar fi al frau i assegurar-nos que tothom compleix les regles del joc.

Com afronta Barcelona la crisi econòmica?

Barcelona compta amb bases molt sòlides per encarar la nova conjuntura econòmica més bé que d'altres grans poblacions. La construcció només representa un sis per cent de la nostra economia. Hem diversificat el nostre creixement perquè no depengui d'un sol sector.

Però la crisi afecta especialment el col·lectiu immigrant, el qual augmentarà la seva pressió sobre els serveis socials. Veu en perill la cohesió social de Barcelona?

Barcelona, per preservar la seva cohesió social i amb una inversió sense precedents en tots els camps de l'atenció, ha fet els últims anys el gir social més important de la seva història. La conjuntura econòmica no posa en discussió aquesta política. Seguirem ampliant la xarxa assistencial, i per als immigrants continuarem fomentant el dinamisme econòmic, impulsant el comerç, donant suport a la innovació...

El Govern central i Europa estan endurint les seves postures davant la immigració...

Als estats els toca decidir sobre les entrades i les sortides de població, i als ajuntaments treballar per la seva integració. Europa detallarà com s'ha de fer el reagrupament familiar, i nosaltres hem de posar més interès en la formació, perquè els que es dedicaven a la construcció tinguin altres oportunitats. Barcelona sempre s'ha caracteritzat per la contribució de la gent de fora en la seva construcció. Ara aquestes persones vénen de més lluny.

Jordi Hereu afirma que s'ha acabat el temps de fer les coses sols o "contra" altres. A partir d'ara s'han de fer "amb" altres.

Hi ha un ambient de pessimisme per aquesta crisi. Calia una campanya com el Visc a Barcelona?

No veig pessimisme, sinó preocupació, esperit de combat i confiança, que és molt diferent. Crec que és necessari affermar l'orgull de ciutat perquè existeix, és molt alt i és una base molt important perquè jo vull affermar el concepte de capitalitat d'aquesta ciutat.

Vol refermar aquesta caràcter de capitalitat, però, capital d'on?

Capital de moltes coses: de la cohesió social a Europa, de Catalunya, de l'Euroregió i l'altre gran centre o capital de l'Estat espanyol. Barcelona ha tingut aquesta vocació i l'ha de seguir aprofundint. A Catalunya, li interessa i també a l'Estat espanyol, segons quina concepció d'estat es tingui, i també a Europa i a la Mediterrània. Catalunya, per què es coneguda al món? Perquè té sobretot com a referència una ciutat que es diu Barcelona. Cuida-la. Fes que tingui una bona alimentació elèctrica, aigua, bons aeroports, bons accessos ferroviaris... Històricament, Barcelona ha construït la seva capitalitat, sola o amb una dialèctica "contra" altres. Ara jo afirmo: ho farem "amb". Amb vol dir amb el protagonisme i lideratge de la ciu-

tat que creu en si mateixa. Aquesta és una ciutat que ha fet hospitals, museus, escoles, tot allò necessari per construir el seu projecte, perquè o hi havia absència d'altres governs o estaven molt lluny. Ara estem en un moment històric en el qual podem fer "amb". En infraestructures, per exemple, hi ha un govern de la Generalitat que ara creu en Barcelona, per això està fent el que mai s'havia fet. L'any que ve tindrem un aeroport bastant nou i potent, el port està fent un canvi molt important, AVE, metros i queda pendent rodalies. El quadre comença a perfilar-se.

Barcelona nota, doncs, que té governs amics?

Aquest concepte d'anar amb va més enllà de la conjuntura política. Intentaria convèncer qualsevol habitant de l'Estat o de Catalunya que amb Barcelona té una oportunitat. Constato que en els últims 15 anys hi ha hagut estratègies d'Estat per dir: a tu ja t'ha tocat, ja et va tocar abans del 92 i ara a pa i aigua, fill! I va haver sempre un sentiment que Barcelona no havia de ser massa gran i massa potent, no fos cas que el país entrés en problemes. Jo intento convèncer del contrari: si Barcelona té problemes, Catalunya i Espanya tenen problemes. **B**